

udvalgsmøder; det er jo ellers ikke almindeligt. Jeg gjorde dér, da jeg sidste Gang var til Stede, Rede for, at Ministeriets Konsulent for Skolesager allerede, inden Lovforslaget om Læreruddannelse var til Behandling her i Folketinget forrige Gang, altsaa i forrige Samling, havde skrevet en Artikel i „Vor Ungdom“, om hvilken „Berlingske Tidende“ udtalte, at den med fin Ironi behandlede Ministerens Forslag, og om hvilken jeg saa sagde i Finansudvalget, at jeg troede nok, man maatte vælge andre Udtryk end just „fin Ironi“, og derefter fortsatte jeg, at det var ikke en enkelt Forløbelse, men senere er denne Kamp mod mit Seminarieforslag blevet fortsat, og dér nævnte jeg, at et af den tidligere Minister udarbejdet Lovforslag er blevet offentliggjort af den paagældende Konsulent med den Bemærkning, at da det jo dog ikke blev til noget med den nuværende Ministers Forslag, kunde vi i alle Tilfælde give os til at tale om det Lovforslag, der var fremført af den forrige Minister. Det er saaledes, det er gaaet til. Jeg har ikke, da jeg udarbejdede mit Budgetforslag, kendt Skolekommissionens Omtale af den forrige Ministers Forslag; det har heller ikke været nødvendigt for mig at kende det for at motivere mit Forslag paa Budgettet.

N. Johan Laursen: Det forekommer Mindretallet, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, som jo er Forstander for Lærerhøjskolen, allerede har faaet en saa betydelig Udvidelse af sin Gerning dér, at det nok kan optage den Tid, han har tilovers til denne Gerning, saaledes at det pædagogiske Kursus, der jo har ventet saa længe, uden Skade kunde vente lidt endnu. At den danske Rigsdag skulde have en Forpligtelse til at bevilge det omspurgte Beløb, fordi et Par Lærere har lejet Lejlighed og tænkt sig Muligheden af at faa Del i dette Kursus, turde dog maaske være noget langt ude.

Jeg standsede ved, at det kunde ikke være rigtigt, naar det blev sagt, at Mindretallet havde været et Par Aar om at bevilge de tidligere Forslag til det dobbelte Kursus i Dansk, Historie, Tysk og Engelsk og Øvelsestimer. Det kan ikke være rigtigt, thi saa lang Tid har den Sag ikke været under Debat.

Jeg skal endnu gøre en lille Bemærkning angaaende Realskolernes Forhold. Den højtærede Minister foretog en Sammenligning mellem Tilskuddene i 1914 og 1915 — tror jeg, det var — og Tilskuddene nu og paaviste, at der var en meget stærk Stig-

ning. Dette er ganske sikkert rigtigt, for i Tiden omkring 1914 og 1915 levede de private Realskoler under ganske overordentlig kummerlige Forhold. At de kom under bedre Forhold, skyldes jo den Skolelov, som den tidligere Undervisningsminister Keiser-Nielsen gennemførte, og som havde til Forudsætning, at samtidig med at de københavnske Skolers Økonomi og pædagogiske Forhold ordnedes, skulde ogsaa de private Realskoler ud over Landet have helt andre Kaar. Det er dette, som har faaet Udtryk i Stigningen. Deres økonomiske Forhold er — det anerkendes med Tak — forbedret. Nu er det, jeg siger, at den Nedgang, der kunde være Tale om her som Følge af Pristallets Nedgang og lignende, er i Forvejen diskonteret, og blandt de Ting, som gør det vanskeligt for Skolerne at klare sig med mindre Bidrag, er disse Skolers meget øgede Pensionsbidrag til Lærerne. Det er naturligvis godt, at disse Pensioner ydes, men Pengene skal jo tages et Sted, og de private Realskoler kan ikke gaa til en Kommunekasse. De maa, naar de savner Penge, forhøje Skolepengene, og i Tider som disse har det sine Vanskeligheder. Derfor vil jeg bede ærede Medlemmer stemme for Mindretallets Ændringsforslag. Saa kan vi senere optage Spørgsmaalet baade om Skolernes Økonomi og om deres Organisation. Jeg er selvfølgelig enig med Ministeren i, at camouflerede Realskoler som den, der nævntes, ikke bør have saa store Beløb, men jeg vil henstille til Ministeren, naar Talen er om økonomiske Forhold, at foretage en lille Undersøgelse af, hvad Gymnasiernes Mellemskoler koster. Jeg føler mig overbevist om, at hvis der foretages en retsindig Opgørelse af, hvad Gymnasiernes Mellemskoler omkring i Provsbyerne koster pr. Elev, vil det vise sig, at det er ganske andre Tal end dem, der her er Tale om.

Undervisningsministeren (*Nina Bang*):

Jeg vil blot gøre en Bemærkning med Hensyn til Husholdningskonsulenten og de Penge, som skulde bruges til Husholdningsundervisningen. Det er netop nu meddelt mig, at den Bevægelse, jeg ønskede at sætte i Gang, allerede er i Gang flere Steder. Der er saaledes i en By, hvor Husmoderforeningen ønskede det, oprettet et Kursus, og man har her netop henvist de paagældende til at søge Samarbejde med Kommunen og med Aftenskoleforeningen, og det er gaaet udmærket. Man har faaet to Kursus i Gang med over 50 unge Kvinder, der paa denne Maade faar en god Undervisning i Husholdning. Det er ogsaa med-